

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad – Bulharsko) – Peťa Milkova v. Izpalnitelen direktor na Agentsiata za privatizatsia i sledprivatizatsionen kontrol

(Věc C-406/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením — Články 5 a 27 — Směrnice 2000/78/ES — Článek 7 — Větší ochrana v případě propuštění zaměstnanců se zdravotním postižením v pracovněprávním poměru — Absence takové ochrany v případě zaměstnanců se zdravotním postižením ve služebním poměru — Obecná zásada rovného zacházení“

(2017/C 144/08)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Peťa Milkova

Žalovaný: Izpalnitelen direktor na Agentsiata za privatizatsia i sledprivatizatsionen kontrol

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 2 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, ve spojení s Úmluvou Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením, která byla schválena jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2010/48/ES ze dne 26. listopadu 2009, a obecnou zásadou rovného zacházení zakotvenou v článcích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje členskému státu přijmout takovou právní úpravu, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která poskytuje specifickou ochranu ex ante v případě propuštění zaměstnancům s určitým zdravotním postižením v pracovněprávním poměru, ale neposkytuje ji zaměstnancům se stejným zdravotním postižením ve služebním poměru, ledaže je prokázáno porušení zásady rovného zacházení, což musí ověřit předkládající soud. Při tomto ověření musí být porovnání situací založeno na analýze všech relevantních ustanovení vnitrostátního práva, která upravují postavení pracovníků s určitým zdravotním postižením v pracovněprávním poměru a zaměstnanců se stejným zdravotním postižením ve služebním poměru, a to zejména s přihlédnutím k účelu ochrany proti propuštění dotčené ve věci v původním řízení.
- 2) Pokud by čl. 7 odst. 2 směrnice 2000/78 ve spojení s Úmluvou Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením a obecnou zásadou rovného zacházení bránil takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, povinnost dodržovat unijní právo by vyžadovala, aby byla působnost vnitrostátních ustanovení na ochranu zaměstnanců s určitým zdravotním postižením v pracovněprávním poměru rozšířena tak, že se budou tato ochranná ustanovení vztahovat i na zaměstnance s tímž zdravotním postižením ve služebním poměru.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 337, 12. 10. 2015.